

REGULAMENTUL (CE) NR. 139/2004 AL CONSILIULUI
din 20 ianuarie 2004
privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi
[Regulamentul (CE) privind concentrările economice]
(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 83 și 308,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi ⁽⁴⁾ a suferit modificări semnificative. Întrucât urmează să fie efectuate modificări suplimentare, acesta trebuie reformat pentru asigurarea clarității.
- (2) Pentru îndeplinirea obiectivelor tratatului, articolul 3 alineatul (1) litera (g) stabilește pentru Comunitate obiectivul de a institui un sistem care să asigure că, în cadrul pieței comune, concurența nu este denaturată. În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din tratat, activitățile statelor membre și ale Comunității trebuie să se desfășoare în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise cu liberă concurență. Aceste principii sunt esențiale pentru dezvoltarea ulterioară a pieței interne.
- (3) Realizarea pieței interne și a uniunii economice și monetare, extinderea Uniunii Europene și reducerea obstacolelor internaționale în calea schimburilor și a investițiilor vor duce în continuare la reorganizări majore ale societăților, în special sub formă de concentrări.

(4) Astfel de reorganizări trebuie încurajate în măsura în care respectă cerințele unei concurențe dinamice și pot duce la creșterea competitivității industriei europene, îmbunătățind condițiile de dezvoltare și ducând la creșterea standardului de viață din Comunitate.

(5) Cu toate acestea, ar trebui să se asigure că procesul de reorganizare nu provoacă daune durabile concurenței; prin urmare, dreptul comunitar trebuie să includă dispoziții care să reglementeze acele concentrări care pot afecta semnificativ concurența efectivă pe piața comună sau pe o parte semnificativă a acesteia.

(6) Prin urmare, este necesar un instrument juridic specific care să permită controlul eficient asupra tuturor concentrărilor în ceea ce privește efectul acestora asupra structurii concurenței în Comunitate și care să fie singurul instrument aplicabil acestor concentrări. Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 a permis dezvoltarea unei politici comunitare în acest domeniu. Totuși, având în vedere experiența acumulată, regulamentul în cauză ar trebui reformat în dispoziții legislative care să răspundă provocărilor unei piețe mai integrate și viitoarei extinderi a Uniunii Europene. În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din tratat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său de a asigura că pe piața comună concurența nu este denaturată, în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise cu liberă concurență.

(7) Deși sunt aplicabile anumitor concentrări, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, articolele 81 și 82 nu sunt suficiente pentru a controla toate operațiunile care s-ar putea dovedi incompatibile cu sistemul de concurență nedaturată prevăzut de tratat. În consecință, prezentul regulament ar trebui să se bazeze nu doar pe articolul 83, ci, în principal, pe articolul 308 din tratat, în temeiul căruia Comunitatea își poate conferi competențele suplimentare de acțiune necesare pentru atingerea obiectivelor sale, precum și competențe de acțiune în ceea ce privește concentrările pe piețele produselor agricole enumerate la anexa I la tratat.

⁽¹⁾ JO C 20, 28.1.2003, p. 4.

⁽²⁾ Aviz emis la 9.10.2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Aviz emis la 24.10.2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 1. Versiune corectată în JO L 257, 21.9.1990, p. 13. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1310/97 (JO L 180, 9.7.1997, p. 1). Rectificat în JO L 40, 13.2.1998, p. 17.

- (8) Dispozițiile care urmează să fie adoptate prin prezentul regulament ar trebui să se aplice unor schimbări structurale semnificative, al căror impact asupra pieței depășește frontierele naționale ale oricărui stat membru. Astfel de concentrări ar trebui examinate, ca regulă generală, exclusiv la nivelul Comunității, prin aplicarea unui sistem de tip „ghișeu unic” și în conformitate cu principiul subsidiarității. Concentrările care nu sunt reglementate de prezentul regulament intră, în principiu, în jurisdicția statelor membre.
- (9) Sfera de aplicare a prezentului regulament ar trebui definită în funcție de zona geografică în care își desfășoară activitatea întreprinderile în cauză și ar trebui limitată la praguri cantitative, astfel încât să includă doar acele concentrări care au o dimensiune comunitară. Comisia ar trebui să prezinte Consiliului rapoarte cu privire la punerea în aplicare a pragurilor și criteriilor aplicabile, astfel încât Consiliul, hotărând în conformitate cu articolul 202 din tratat, să le poată examina în mod regulat, precum și a normelor privind trimiterea anterioară notificării, având în vedere experiența acumulată; în acest sens, statele membre trebuie să furnizeze Comisiei date statistice, care să îi permită acestuia să elaboreze rapoarte și posibile propuneri de amendamente. Rapoartele și propunerile Comisiei ar trebui întocmite pe baza informațiilor relevante furnizate în mod regulat de statele membre.
- (10) Se consideră că o concentrare are dimensiune comunitară în cazul în care cifra de afaceri totală a întreprinderilor implicate depășește anumite praguri; se consideră că există o astfel de concentrare indiferent dacă întreprinderile care realizează concentrarea își au sau nu sediul sau domeniile principale de activitate în Comunitate, cu condiția să desfășoare operațiuni considerabile în Comunitate.
- (11) Normele care reglementează trimiterea concentrărilor de la Comisie către statele membre și de la statele membre către Comisie ar trebui să funcționeze ca un mecanism corectiv eficient, având în vedere principiul subsidiarității; aceste norme protejează în mod adecvat interesele concurențiale ale statelor membre și iau în considerare în mod corespunzător securitatea juridică și principiul „ghișeului unic”.
- (12) Concentrările pot îndeplini condițiile pentru a fi examinate în cadrul mai multor sisteme naționale de control al concentrărilor în cazul în care se încadrează sub pragurile cifrei de afaceri la care se face trimitere în prezentul regulament. Notificarea multiplă a aceleiași tranzacții sporește incertitudinea juridică, eforturile și costurile întreprinderilor și poate duce la evaluări contradictorii. De aceea, sistemul prin care concentrările pot fi trimise Comisiei de către statele membre în cauză ar trebui dezvoltat în continuare.
- (13) Comisia ar trebui să acționeze în strânsă și constantă legătură cu autoritățile competente ale statelor membre de la care obține observații și informații.
- (14) Comisia și autoritățile competente din statele membre ar trebui să constituie împreună o rețea de autorități publice, exercitându-și competențele care le revin în strânsă cooperare, folosind mecanisme eficiente de schimb de informații și consultare, pentru a se asigura că fiecare caz este analizat de cea mai competentă autoritate, având în vedere principiul subsidiarității, și pentru a se asigura evitarea notificărilor multiple ale aceleiași concentrări pe cât de mult posibil. Trimiterile concentrărilor de la Comisie către statele membre și de la statele membre către Comisie ar trebui să se realizeze în mod eficient, evitându-se, pe cât de mult posibil, situațiile în care o concentrare face obiectul unei trimiteri atât înainte, cât și după notificare.
- (15) Comisia ar trebui să poată trimite unui stat membru concentrările notificate care au o dimensiune comunitară și care amenință să afecteze în mod semnificativ concurența pe o piață din statul membru în cauză care are toate caracteristicile unei piețe distincte. În cazurile în care concentrarea afectează concurența pe o astfel de piață, care nu constituie o parte semnificativă a pieței comune, Comisia ar trebui să fie obligată, la cerere, să trimită întregul caz sau o parte a acestuia statului membru în cauză. Un stat membru ar trebui să poată trimite Comisiei o concentrare care nu are o dimensiune comunitară, dar care afectează schimburile comerciale între statele membre și care amenință să afecteze semnificativ concurența pe teritoriul său. Alte state membre care sunt de asemenea competente să examineze concentrarea respectivă ar trebui să aibă posibilitatea de a se alătura cererii. Pentru a se asigura eficiența și previzibilitatea sistemului în astfel de situații, termenele naționale ar trebui suspendate până la adoptarea unei decizii privind trimiterea cazului. Comisia ar trebui să aibă competența de a examina și de a trata o concentrare în numele unui stat membru sau al mai multor state membre care solicită acest lucru.
- (16) Întreprinderilor implicate ar trebui să li se ofere posibilitatea de a solicita trimiterea de la sau către Comisie anterior notificării unei concentrări pentru a se îmbunătăți în continuare eficiența sistemului de control al concentrărilor din Comunitate. În astfel de situații, Comisia și autoritățile de concurență naționale ar trebui să decidă, în termene scurte și clar definite, dacă trimiterea de la sau către Comisie trebuie realizată, asigurându-se astfel eficiența sistemului. La cererea întreprinderilor implicate, Comisia ar trebui să poată trimite unui stat membru o concentrare cu o dimensiune comunitară care ar putea afecta în mod semnificativ concurența pe o piață din statul membru în cauză care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte; cu toate acestea, întreprinderilor în cauză nu ar trebui să li se solicite să demonstreze că efectele concentrării ar afecta negativ concurența. Concentrările nu ar trebui trimise de la Comisie către un stat membru care și-a exprimat dezacordul cu privire la o astfel de trimitere. Înainte de notificarea autorităților naționale, întreprinderile implicate ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ca o concentrare care nu prezintă o dimensiune comunitară și care poate fi examinată în conformitate cu legislația națională în domeniul concurenței din cel puțin trei state membre să fie trimisă Comisiei. Astfel de cereri de trimitere către

Comisie anterior notificării ar fi deosebit de pertinente în situațiile în care o concentrare ar afecta concurența și în afara teritoriului unui stat membru. În cazul în care o concentrare care poate fi examinată pe baza legilor naționale privind concurența din trei sau mai multe state membre este trimisă Comisiei anterior notificării naționale și nici un stat membru competent pentru a evalua cazul nu își exprimă dezacordul, Comisia ar trebui să aibă competența exclusivă de a examina concentrarea, iar o astfel de concentrare ar trebui considerată ca având o dimensiune comunitară. Totuși, o astfel de trimitere anterioară notificării de la statele membre către Comisie nu ar trebui efectuată în cazul în care cel puțin un stat membru competent pentru a examina cazul și-a exprimat dezacordul față de trimitere.

- (17) Comisiei ar trebui să i se acorde competența exclusivă de a aplica prezentul regulament, sub rezerva controlului de către Curtea de Justiție.
- (18) Statelor membre nu ar trebui să li se permită să aplice legislațiile lor naționale în domeniul concurenței concentrărilor care au o dimensiune comunitară, cu excepția cazurilor în care prezentul regulament conține dispoziții în acest sens. Competențele relevante ale autorităților naționale ar trebui limitate la cazurile în care, în absența unei intervenții a Comisiei, concurența efectivă pe teritoriul unui stat membru poate fi afectată în mod considerabil, iar interesele concurențiale ale statului membru în cauză nu pot fi protejate suficient altfel decât prin prezentul regulament. Statele membre în cauză trebuie să acționeze prompt în astfel de cazuri; din cauza diversității legislațiilor naționale, prezentul regulament nu poate stabili un termen unic pentru adoptarea deciziilor finale în temeiul legislațiilor naționale.
- (19) În plus, aplicarea exclusivă a prezentului regulament concentrărilor cu dimensiune comunitară nu aduce atingere articolului 296 din tratat și nu împiedică statele membre să ia măsurile adecvate pentru a proteja alte interese legitime decât cele avute în vedere de prezentul regulament, cu condiția ca astfel de măsuri să fie compatibile cu principiile generale și cu celelalte dispoziții de drept comunitar.
- (20) Este util să se definească noțiunea de concentrare astfel încât să fie incluse operațiunile care au ca rezultat modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate și, prin urmare, asupra structurii pieței. În consecință, este oportun să se includă în sfera de aplicare a prezentului regulament toate societățile în comun care îndeplinesc în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome. În plus, este oportun ca operațiunile care sunt strâns legate între ele printr-o legătură condițională sau care iau forma unei serii de tranzacții cu

valori mobiliare desfășurate pe parcursul unei perioade de timp rezonabil de scurte să fie tratate ca fiind o singură concentrare.

- (21) Prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul în care întreprinderile implicate acceptă restricții direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării. Deciziile Comisiei prin care concentrările sunt declarate compatibile cu piața comună în aplicarea prezentului regulament ar trebui să se refere în mod automat la astfel de restricții fără să fie necesară evaluarea lor de către Comisie în cazuri individuale. Totuși, la cererea întreprinderilor implicate, în cazurile care ridică probleme noi sau nerezolvate care generează incertitudini reale, Comisia ar trebui să evalueze în mod expres dacă vreo restricție este direct legată și necesară punerii în aplicare a concentrării sau nu. Un caz ridică probleme noi sau nerezolvate care generează incertitudini reale în cazul în care respectiva problemă nu este reglementată de o comunicare relevantă a Comisiei în vigoare sau de o decizie publicată a Comisiei.
- (22) Fără a aduce atingere articolului 86 alineatul (2) din tratat, măsurile care urmează să fie introduse pentru controlul concentrărilor ar trebui să respecte principiul nediscriminării între sectorul public și cel privat. Prin urmare, în sectorul public, la calcularea cifrei de afaceri a unei întreprinderi implicate într-o concentrare, trebuie să se ia în considerare întreprinderile care formează o unitate economică cu putere independentă de decizie, indiferent de modul în care este deținut capitalul sau de normele de supraveghere administrativă care li se aplică.
- (23) Este necesar să se stabilească dacă concentrările cu o dimensiune comunitară sunt compatibile sau nu cu piața comună în ceea ce privește necesitatea menținerii și dezvoltării unei concurențe efective pe piața comună. În acest sens, Comisia trebuie să își încadreze evaluarea în cadrul general pentru atingerea obiectivelor fundamentale menționate la articolul 2 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (24) Pentru a asigura un sistem în cadrul căruia concurența nu este denaturată pe piața comună, în continuarea unei politici desfășurate în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise cu liberă concurență, prezentul regulament trebuie să permită controlul efectiv al tuturor concentrărilor din punct de vedere al efectului lor asupra concurenței în Comunitate. În consecință, Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 a instituit principiul în conformitate cu care o concentrare cu o dimensiune comunitară care creează sau consolidează o poziție dominantă, în urma căreia concurența pe piața comună sau pe o parte semnificativă a acesteia ar fi în mod semnificativ împiedicată, ar trebui declarată incompatibilă cu piața comună.

- (25) Având în vedere consecințele pe care le pot avea concentrările asupra structurilor pieței de oligopol, este cu atât mai necesară menținerea unei concurențe efective pe aceste piețe. Multe piețe de oligopol demonstrează un nivel sănătos de concurență. Totuși, în anumite situații, concentrările care implică eliminarea unor constrângeri concurențiale importante pe care părțile implicate în concentrare le-au exercitat una asupra celeilalte, precum și o reducere a presiunii concurențiale asupra celorlalți concurenți pot împiedica grav concurența, chiar și în absența unei posibile coordonări între membrii oligopolului. Cu toate acestea, din interpretările instanțelor comunitare de până acum, nu reiese în mod explicit că Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 ar impune declararea concentrărilor care generează astfel de efecte necoordonate ca fiind incompatibile cu piața comună. De aceea, în interesul certitudinii juridice, ar trebui să se arate în mod clar că prezentul regulament permite controlul efectiv asupra tuturor acestor concentrări, prevăzând că orice concentrare care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective de pe piața comună sau de pe o parte semnificativă a acesteia ar trebui declarată incompatibilă cu piața comună. Noțiunea de „obstacol semnificativ în calea concurenței efective” din articolul 2 alineatele (2) și (3) ar trebui interpretată ca depășind conceptul de poziție dominantă numai în ceea ce privește efectele anticoncurențiale ale unei concentrări generate de comportamentul necoordonat al întreprinderilor care nu ar avea o poziție dominantă pe piața în cauză.
- (26) Un obstacol semnificativ în calea concurenței efective rezultă, în general, din crearea sau consolidarea unei poziții dominante. Pentru a menține orientările care decurg din deciziile anterioare ale instanțelor europene și din deciziile Comisiei adoptate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 4064/89, menținându-se în același timp consecvența cu standardele privind prejudiciile concurențiale aplicate de Comisie și de instanțele comunitare în ceea ce privește compatibilitatea unei concentrări cu piața comună, prezentul regulament ar trebui să instituie, în mod corespunzător, principiul în conformitate cu care o concentrare cu o dimensiune comunitară care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective, pe piața comună sau o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, trebuie declarată incompatibilă cu piața comună.
- (27) În plus, criteriile din articolul 81 alineatele (1) și (3) din tratat ar trebui aplicate societăților în comun care îndeplinesc, în mod durabil, toate funcțiile unei entități economice autonome, în măsura în care crearea acestora are ca rezultat o restrângere considerabilă a concurenței între întreprinderile rămase independente.
- (28) Pentru clarificarea și explicarea modului în care Comisia evaluează concentrările în conformitate cu prezentul regulament, este adecvată publicarea de către Comisie a unor orientări care să ofere un cadru economic solid pentru evaluarea concentrărilor pentru a stabili dacă acestea pot sau nu să fie declarate compatibile cu piața comună.
- (29) Pentru a determina impactul unei concentrări asupra concurenței de pe piața comună este necesar să se ia în considerare orice creștere în eficiență demonstrată și potențială, invocată de întreprinderile implicate. Este posibil ca creșterile în eficiență generate de concentrare să contracareze efectele pe care le-ar fi avut altfel asupra concurenței, în special potențialele efecte negative asupra consumatorilor și ca, în consecință, concentrarea să nu ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective de pe piața comună sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca rezultat al creării sau al consolidării unei poziții dominante. Comisia ar trebui să publice orientări privind condițiile în care creșterea în eficiență poate fi luată în considerare la evaluarea unei concentrări.
- (30) În cazurile în care întreprinderile implicate modifică o concentrare notificată, în special oferindu-se să își asume angajamente în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună, Comisia ar trebui să poată declara concentrarea astfel modificată compatibilă cu piața comună. Astfel de angajamente ar trebui să fie proporționale cu problema concurențială și să o elimine în întregime. Este de asemenea necesar să se accepte angajamente înainte de inițierea procedurii, în cazul în care problema de concurență poate fi identificată rapid și remediată cu ușurință. Ar trebui să se prevadă în mod expres că, în decizia sa, Comisia poate să prevadă condiții și obligații prin care să asigure respectarea efectivă și în timp util de către întreprinderile implicate a angajamentelor asumate, astfel încât concentrarea să devină compatibilă cu piața comună. Pe parcursul întregii proceduri, trebuie să fie asigurate transparența și consultarea efectivă a statelor membre precum și a terțelor părți interesate.
- (31) Comisia ar trebui să dispună de instrumente adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a angajamentelor și pentru a rezolva situațiile în care acestea nu sunt îndeplinite. În cazul nerespectării unei condiții incluse într-o decizie prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața comună, situația care face concentrarea compatibilă cu piața comună nu se produce, iar concentrarea, astfel cum este pusă în aplicare, nu este autorizată de Comisie. În consecință, în cazul în care concentrarea este pusă în aplicare, aceasta trebuie tratată în același mod ca și concentrările care nu au fost notificate și au fost puse în aplicare fără a fi autorizate. În plus, în cazurile în care Comisia a stabilit deja că, în absența condiției, concentrarea ar fi incompatibilă cu piața comună, aceasta ar trebui să aibă competența de a dispune direct dizolvarea concentrării pentru a restabili situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării. În cazul neîndeplinirii unei obligații incluse într-o decizie prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața comună, Comisia ar trebui să își poată revoca decizia. În plus, Comisia ar trebui să poată impune sancțiuni financiare adecvate în cazul nerespectării condițiilor sau a obligațiilor.

- (32) Concentrările care, datorită cotei limitate de piață a întreprinderilor implicate, nu sunt susceptibile să ridice obstacole în calea concurenței efective, pot fi prezumate compatibile cu piața comună. Fără a aduce atingere articolelor 81 și 82 din tratat, o indicație în acest sens există în special atunci când cota de piață a întreprinderilor implicate nu depășește 25 % din piața comună sau dintr-o parte semnificativă a acesteia.
- (33) Comisia ar trebui să fie însărcinată cu adoptarea tuturor deciziilor necesare pentru a stabili dacă concentrările cu o dimensiune comunitară sunt sau nu compatibile cu piața comună, precum și cu adoptarea deciziilor destinate restabilirii situației existente anterior punerii în aplicare a unei concentrări care a fost declarată incompatibilă cu piața comună.
- (34) Pentru asigurarea unui control efectiv, întreprinderile ar trebui să aibă obligația de a notifica în prealabil concentrările cu dimensiune comunitară imediat după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau achiziționarea pachetului de control. Ar trebui să fie posibil ca notificarea să se efectueze și în cazurile în care întreprinderile implicate conving Comisia de intenția lor de a încheia un acord privind o concentrare propusă și demonstrează Comisiei că planul lor pentru concentrarea propusă este suficient de concret, de exemplu, pe baza unui acord de principiu, a unui memorandum de înțelegere sau a unei scrisori de intenție semnate de toate întreprinderile implicate, sau, în cazul unei oferte publice, dacă și-au anunțat în mod public intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta să ducă la realizarea unei concentrări cu dimensiune comunitară. Punerea în aplicare a concentrărilor ar trebui suspendată până la adoptarea unei decizii finale de către Comisie. Totuși, dacă este cazul, ar trebui să fie posibilă acordarea unei derogări de la această suspendare la cererea întreprinderilor implicate. Atunci când decide dacă să acorde sau nu o derogare, Comisia ar trebui să ia în considerare toți factorii relevanți, cum ar fi natura și gravitatea daunelor suferite de întreprinderile implicate sau de terțele părți și amenințarea ridicată de concentrare asupra concurenței. Pentru asigurarea certitudinii juridice, validitatea operațiunilor ar trebui totuși protejată atât cât este necesar.
- (35) Ar trebui prevăzut termenul în care Comisia trebuie să inițieze procedura privind o concentrare notificată precum și termenul în care trebuie să adopte o decizie finală privind compatibilitatea sau incompatibilitatea concentrării în cauză cu piața comună. Aceste termene ar trebui prelungite ori de câte ori întreprinderile implicate se oferă să își asume angajamente în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună, astfel încât să existe suficient timp pentru analiza și testarea pe piață a angajamentelor oferite și pentru consultarea statelor membre, precum și a terțelor părți. Trebuie să fie, de asemenea, posibilă prelungirea limitată a termenului în care Comisia trebuie să adopte o decizie finală, astfel încât să existe suficient timp pentru investigarea cazului și pentru verificarea faptelor și argumentelor prezentate Comisiei.
- (36) Comunitatea respectă drepturile fundamentale și are în vedere principiile recunoscute în special în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾. În consecință, prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat cu respectarea acestor drepturi și principii.
- (37) Întreprinderilor implicate trebuie să li se acorde dreptul de a fi audiate de Comisie după inițierea procedurii; membrii organelor de conducere și de supraveghere și reprezentanții oficiali ai angajaților întreprinderilor implicate și terțele părți trebuie să aibă, de asemenea, ocazia de a fi audiați.
- (38) Pentru a evalua în mod adecvat concentrările, Comisia ar trebui să aibă dreptul de a solicita toate informațiile necesare și de a efectua toate inspecțiile necesare în întreaga Comunitate. În acest scop și în vederea protejării eficiente a concurenței, competențele de investigare ale Comisiei trebuie extinse. Comisia ar trebui să aibă în special dreptul de a intervieva orice persoane care ar putea deține informații utile și de a înregistra declarațiile acestora.
- (39) Pe parcursul unei inspecții, funcționarii autorizați de Comisie ar trebui să aibă dreptul de a solicita orice informații relevante pentru obiectul și scopul inspecției; aceștia ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a aplica sigiliilor pe parcursul inspecțiilor, în special în situațiile în care există motive întemeiate de a suspecta că o concentrare a fost pusă în aplicare fără a fi notificată, că au fost furnizate Comisiei informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare sau că întreprinderile sau persoanele implicate nu au respectat condițiile sau obligațiile impuse prin decizia Comisiei. În orice caz, sigiliile ar trebui folosite numai în situații excepționale, pe perioadele de timp strict necesare inspecției și, în mod normal, pentru cel mult 48 de ore.
- (40) Fără a aduce atingere jurisprudenței Curții de Justiție, este, de asemenea, util să se stabilească sfera de aplicare a controlului pe care îl poate exercita autoritatea judiciară națională când autorizează, în conformitate cu dreptul național și ca măsură de precauție, intervenția forțelor de ordine pentru depășirea eventualei opoziții din partea întreprinderii la inspecția dispusă prin decizia Comisiei, inclusiv la aplicarea sigiliilor. Jurisprudența arată că autoritatea judiciară națională poate, în special, să solicite Comisiei informațiile suplimentare de care are nevoie pentru a întreprinde controale și în absența cărora poate refuza autorizarea. Jurisprudența confirmă, de asemenea, competența instanțelor naționale de a controla aplicarea normelor naționale care reglementează punerea în aplicare a măsurilor coercitive. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să coopereze activ în exercitarea competențelor de investigație ale Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

- (41) Atunci când se conformează deciziilor Comisiei, întreprinderile și persoanele implicate nu pot fi forțate să recunoască că au comis încălcări, dar au în orice caz obligația de a răspunde la întrebări concrete și de a furniza documente, chiar dacă informațiile în cauză pot fi folosite pentru a se stabili, împotriva lor sau împotriva altora, existența unor astfel de încălcări.
- (42) Pentru asigurarea transparenței, toate deciziile Comisiei care nu sunt doar de natură procedurală ar trebui să fie făcute publice pe scară largă. Deși trebuie să se asigure dreptul la apărare al întreprinderilor implicate, în special dreptul de acces la dosar, este esențial ca secretele de afaceri să fie protejate. Ar trebui, de asemenea, protejată confidențialitatea informațiilor schimbate în rețea și cu autoritățile competente ale unor țări terțe.
- (43) Respectarea prezentului regulament ar trebui să poată fi asigurată, după caz, prin intermediul amenziilor și al penalităților cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție ar trebui să aibă competență deplină în acest sens în temeiul articolului 229 din tratat.
- (44) Ar trebui monitorizate condițiile în care se realizează în țări terțe concentrări care implică întreprinderi care își au sediul sau domeniul principal de activitate în Comunitate și ar trebui să se prevadă posibilitatea pentru Consiliu de a-i acorda Comisiei un mandat adecvat de negociere în vederea obținerii unui tratament nediscriminatoriu pentru astfel de întreprinderi.
- (45) Prezentul regulament nu diminuează în nici un fel drepturile colective ale angajaților, astfel cum sunt recunoscute de întreprinderile implicate, în special cele referitoare la orice obligație de a informa sau consulta reprezentanții recunoscuți ai acestora, în conformitate cu dreptul comunitar și dreptul național.
- (46) Comisia ar trebui să poată stabili regulile detaliate de punere în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu procedurile de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei. La adoptarea unor astfel de dispoziții de punere în aplicare, Comisia ar trebui să fie asistată de un comitet consultativ format din reprezentanții statelor membre, în conformitate cu articolul 23,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sfera de aplicare

(1) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (5) și articolului 22, prezentul regulament se aplică tuturor concentrărilor cu dimensiune comunitară astfel cum sunt definite în prezentul articol.

- (2) O concentrare are dimensiune comunitară în cazul în care:
- cifra de afaceri totală realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 5 000 de milioane EUR și
 - cifra de afaceri totală realizată în Comunitate de către fiecare din cel puțin două întreprinderi implicate depășește 250 de milioane EUR,

cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivel comunitar într-unul și același stat membru.

- (3) O concentrare care nu atinge pragurile prevăzute la alineatul (2) are dimensiune comunitară în cazul în care:
- cifra totală de afaceri combinată realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 2 500 de milioane EUR;
 - în fiecare din cel puțin trei state membre, cifra totală de afaceri combinată realizată de toate întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR;
 - în fiecare din cel puțin trei state membre care sunt incluse la litera (b), cifra totală de afaceri realizată de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 25 de milioane EUR și
 - cifra totală de afaceri realizată în Comunitate de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR,

cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivel comunitar într-unul și același stat membru.

(4) Pe baza datelor statistice care pot fi furnizate în mod regulat de statele membre, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea pragurilor și criteriilor prevăzute la alineatele (2) și (3) până la 1 iulie 2009 și poate prezenta propuneri în conformitate cu alineatul (5).

(5) Ca urmare a raportului menționat la alineatul (4) și la propunerea Comisiei, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate revizui pragurile și criteriile prevăzute la alineatul (3).

Articolul 2

Evaluarea concentrărilor

(1) Concentrările care intră în sfera de aplicare a prezentului regulament sunt evaluate în conformitate cu obiectivele acestui regulament și cu următoarele dispoziții, pentru a se stabili dacă sunt sau nu compatibile cu piața comună.

La efectuarea acestei evaluări, Comisia ia în considerare:

- nevoia menținerii și dezvoltării unei concurențe efective pe piața comună având în vedere, printre altele, structura tuturilor piețelor vizate și concurența actuală sau potențială din partea întreprinderilor aflate pe teritoriul sau în afara Comunității;

(b) poziția pe piață a întreprinderilor implicate și puterea lor economică și financiară, alternativele disponibile furnizorilor și utilizatorilor, accesul acestora la surse de aprovizionare sau piețe și orice alte bariere legale sau de altă natură la intrarea pe piață, tendințele ofertei și cererii pentru bunurile și serviciile relevante, interesele consumatorilor intermediari și finali și evoluția progresului tehnic și economic, cu condiția ca acesta să fie în beneficiul consumatorului și să nu reprezinte un obstacol în calea concurenței.

(2) O concentrare care nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, este declarată compatibilă cu piața comună.

(3) O concentrare care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective de pe piața internă sau de pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, este declarată incompatibilă cu piața comună.

(4) În măsura în care crearea unei societăți în comun, reprezentând o concentrare în conformitate cu articolul 3, are ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al întreprinderilor rămase independente, o astfel de coordonare este evaluată în conformitate cu criteriile din articolul 81 alineatele (1) și (3) din tratat, pentru a se stabili dacă operațiunea este sau nu compatibilă cu piața comună.

(5) La realizarea acestei evaluări, Comisia ia în considerare în special:

— dacă două sau mai multe societăți-mamă rețin, într-o măsură semnificativă, activitățile de pe aceeași piață ca și societatea în comun, sau de pe o piață situată în amonte sau în aval față de cea a societății în comun sau pe o piață vecină aflată în strânsă legătură cu această piață;

— dacă, prin coordonarea care reprezintă consecința directă a creării societății în comun, întreprinderile implicate au posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză.

Articolul 3

Definiția concentrării

(1) Se consideră că se realizează o concentrare în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:

(a) fuzionării a două sau mai multe întreprinderi independente anterior sau părți ale unor întreprinderi sau

(b) preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere sau de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori

mobiliare sau de active, fie prin contract sau prin orice alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia sau mai multor întreprinderi sau părți ale acestora.

(2) Controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte mijloace care, fie separat sau combinate și având în vedere considerentele de drept sau de fapt relevante, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin:

(a) dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi;

(b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, voturilor sau deciziilor organelor unei întreprinderi.

(3) Controlul este dobândit de persoane sau întreprinderi care:

(a) sunt titulare ale drepturilor sau beneficiare ale drepturilor în baza contractelor în cauză sau

(b) deși nu sunt titularele acestor drepturi sau beneficiare ale drepturilor în baza acestor contracte, au puterea de a exercita drepturile care decurg din acestea.

(4) Crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome constituie o concentrare în sensul alineatului (1) litera (b).

(5) Nu se consideră că s-a realizat o concentrare în cazul în care:

(a) instituții de credit sau alte instituții financiare sau societăți de asigurări, ale căror activități obișnuite includ tranzacționarea și negocierea de valori mobiliare în contul lor sau în contul altora, care dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revinderii, cu condiția ca acestea să nu își exercite drepturile de vot conferite de valorile mobiliare în cauză pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii în cauză, sau cu condiția să își exercite aceste drepturi de vot numai pentru pregătirea cesionării integrale sau parțiale a întreprinderii în cauză sau a activelor acesteia sau a cesionării valorilor mobiliare în cauză, și ca cesiunea să aibă loc în termen de un an de la data achiziției; Comisia poate prelungi acest termen, la cerere, în cazul în care respectivele instituții sau societăți pot dovedi că cesiunea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit;

(b) controlul este dobândit de o persoană mandatată de autoritățile publice în conformitate cu legislația statului membru privind lichidarea, falimentul, insolvența, încetarea plăților, concordatul sau alte proceduri similare;

(c) operațiunile prevăzute la alineatul (1) litera (b) sunt realizate de holdingurile financiare menționate la articolul 5 alineatul (3) din a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 adoptată în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat privind conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți ⁽¹⁾, cu condiția, totuși, ca drepturile de vot legate de participațiile deținute să fie exercitate, în special în ceea ce privește numirea membrilor organelor de conducere și supraveghere ale întreprinderilor la care dețin participațiile, doar pentru a menține valoarea integrală a investițiilor respective și nu pentru a determina, direct sau indirect, comportamentul concurențial al respectivelor întreprinderi.

Articolul 4

Notificarea prealabilă a concentrărilor și trimiterea prealabilă notificării la cererea părților care fac notificarea

(1) Concentrările care au dimensiune comunitară definite în prezentul regulament trebuie notificate Comisiei înainte de punerea în aplicare și după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control.

Notificarea poate fi efectuată și în cazurile în care întreprinderile implicate demonstrează Comisiei intenția de bună credință de a încheia un acord sau, în cazul unei oferte publice, în cazul în care și-au anunțat public intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta planificată să aibă ca rezultat o concentrare cu dimensiune comunitară.

În sensul prezentului regulament, termenul „concentrare notificată” include, de asemenea, concentrările planificate, notificate în conformitate cu al doilea paragraf. În sensul alineatelor (4) și (5) din prezentul articol, termenul „concentrare” include concentrările planificate în sensul celui de-al doilea paragraf.

(2) O concentrare constând într-o fuziune în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) sau în preluarea controlului în comun în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) se notifică împreună de către părțile la fuziune sau de către cele care au dobândit controlul în comun, după caz. În toate celelalte cazuri, notificarea trebuie realizată de persoana sau întreprinderea care preia controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi sau asupra unei părți din una sau mai multe întreprinderi.

(3) În cazurile în care Comisia constată că o concentrare notificată intră în sfera de aplicare a prezentului regulament, aceasta publică faptul că s-a făcut notificarea, menționând în același timp și numele întreprinderilor implicate, țările lor de origine, natura concentrării și sectoarele economice implicate. Comisia ia în considerare interesul legitim al întreprinderilor privind protejarea secretelor de afaceri ale acestora.

(4) Înainte de notificarea unei concentrări în sensul alineatului (1), persoanele sau întreprinderile menționate la alineatul (2) pot informa Comisia, prin intermediul unei cereri motivate, cu privire la faptul că respectiva concentrare poate afecta în mod semnificativ concurența pe o piață dintr-un stat membru care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte și, prin urmare, trebuie examinată, integral sau parțial, de statul membru în cauză.

Comisia transmite fără întârziere această cerere tuturor statelor membre. Statul membru menționat în memoriul motivat își exprimă acordul sau dezacordul privind cererea de trimitere a cazului în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea memoriului. În cazul în care statul membru în cauză nu ia o astfel de decizie în acest termen, se consideră că este de acord.

Cu excepția cazurilor în care statul membru în cauză își exprimă dezacordul, în cazul în care consideră că există o astfel de piață distinctă și că, pe piața în cauză, concurența poate fi afectată semnificativ de concentrare, Comisia poate decide să trimită integral sau parțial cazul autorităților competente ale statului membru în cauză în vederea aplicării legislației naționale a acestui stat privind concurența.

Decizia privind trimiterea sau netrimitea cazului în conformitate cu al treilea paragraf se adoptă în termen de 25 de zile lucrătoare de la primirea de către Comisie a cererii motivate. Comisia informează celelalte state membre și persoanele și întreprinderile implicate cu privire la decizia sa. În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în acest termen, se consideră că a decis să trimită cazul în conformitate cu cererea prezentată de persoanele sau de întreprinderile implicate.

În cazul în care Comisia decide sau se consideră că a decis, în conformitate cu al treilea și al patrulea paragraf, să trimită integral cazul, nu se efectuează o notificare în conformitate cu alineatul (1) și se aplică legislația națională privind concurența. Articolul 9 alineatele (6)-(9) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În ceea ce privește o concentrare, astfel cum este definită la articolul 3, care nu are dimensiune comunitară în sensul articolului 1 și care poate fi examinată în conformitate cu legislațiile naționale privind concurența a cel puțin trei state membre, persoanele sau întreprinderile menționate la alineatul (2) pot informa Comisia, înainte de orice notificare adresată autorităților competente, prin intermediul unei cereri motivate, că respectiva concentrare trebuie examinată de către Comisie.

Comisia transmite fără întârziere cererea în cauză tuturor statelor membre.

Orice stat membru care este competent să examineze concentrarea în conformitate cu legislația sa națională privind concurența își poate exprima, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii motivate, dezacordul privind solicitarea de a trimite cazul.

În situația în care cel puțin unul dintre aceste state membre și-a exprimat dezacordul în conformitate cu al treilea paragraf în termenul de 15 zile lucrătoare, cazul nu se trimite. Comisia informează fără întârziere toate statele membre și persoanele și întreprinderile implicate cu privire la exprimarea unui astfel de dezacord.

(1) JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 178, 17.7.2003, p. 16).

În cazul în care nici un stat membru nu și-a exprimat dezacordul în conformitate cu al treilea paragraf în termenul de 15 zile lucrătoare, se consideră că respectiva concentrare are dimensiune comunitară și trebuie notificată Comisiei în conformitate cu alineatele (1) și (2). În astfel de situații, nici un stat membru nu aplică concentrării legislația sa națională privind concurența.

(6) Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea alineatelor (4) și (5) până la 1 iulie 2009. Ca urmare a acestui raport și la propunerea Comisiei, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate revizui alineatele (4) și (5).

Articolul 5

Calcularea cifrei de afaceri

(1) În sensul prezentului regulament, cifra totală de afaceri cuprinde sumele obținute de întreprinderile implicate pe parcursul exercițiului financiar anterior din vânzarea de produse și prestarea de servicii făcând parte din activitățile obișnuite ale întreprinderilor în cauză, după deducerea rabaturilor aplicate la vânzare și a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de cifra de afaceri. Cifra totală de afaceri a unei întreprinderi implicate nu include vânzările de produse sau prestările de servicii intervenite între oricare dintre întreprinderile menționate la alineatul (4).

Cifra de afaceri, realizată în Comunitate sau într-un stat membru, include, după caz, produsele vândute și serviciile prestate întreprinderilor sau consumatorilor în Comunitate sau în statul membru în cauză.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care concentrarea constă în achiziționarea unor părți ale uneia sau mai multor întreprinderi, indiferent dacă acestea au sau nu personalitate juridică, pentru vânzător sau vânzători se ia în considerare numai cifra de afaceri relevantă pentru părțile care fac obiectul concentrării.

Totuși, două sau mai multe operațiuni în sensul primului paragraf, care au loc pe parcursul unei perioade de doi ani între aceleași persoane sau întreprinderi, sunt tratate ca fiind una și aceeași concentrare, realizată la data încheierii ultimei operațiuni.

(3) În locul cifrei de afaceri se folosesc următoarele:

(a) pentru instituțiile de credit și pentru alte instituții financiare, suma următoarelor elemente de venit, în conformitate cu definiția din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, după deducerea taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de aceste elemente, dacă este cazul:

- (i) venituri din dobânzi și venituri asimilate;
- (ii) venituri din valori mobiliare:
 - venituri din acțiuni și din alte valori mobiliare cu randament variabil;

- venituri din participații;
- venituri din acțiunile deținute la întreprinderile afiliate;

(iii) comisioane de încasat;

(iv) profit net din operațiuni financiare;

(v) alte venituri din exploatare.

Cifra de afaceri a unei instituții financiare sau de credit în Comunitate sau într-un stat membru include elementele de venituri astfel cum sunt definite anterior care sunt încasate de sucursala sau divizia instituției care este stabilită în Comunitate sau în statul membru în cauză, după caz;

(b) pentru societățile de asigurare, valoarea primelor brute subscrise care includ toate sumele încasate sau de încasat în temeiul unor contracte de asigurare emise de către sau în numele societăților de asigurare, inclusiv primele plătite reasigurătorilor, și după deducerea impozitelor, a contribuțiilor parafiscale sau a taxelor percepute pe baza cuantumului primelor individuale sau a volumului total al primelor; în ceea ce privește articolul 1 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) literele (b), (c) și (d) și partea finală din articolul 1 alineatele (2) și (3), se iau în considerare primele brute încasate de la rezidenții din Comunitate și, respectiv, de la rezidenții unui stat membru.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), cifra totală de afaceri a unei întreprinderi implicate în sensul prezentului regulament se calculează prin adunarea cifrelor de afaceri ale:

(a) întreprinderii implicate;

(b) întreprinderilor la care întreprinderea implicată, în mod direct sau indirect:

(i) deține peste jumătate din capital sau din capitalul de exploatare sau

(ii) are puterea de a exercita peste jumătate din drepturile de vot sau

(iii) are puterea de a numi peste jumătate din membrii consiliului de supraveghere sau de administrație sau ai organelor care reprezintă legal întreprinderile sau

(iv) are dreptul de a gestiona activitățile întreprinderilor;

(c) întreprinderilor care dețin în întreprinderea implicată drepturile sau competențele enumerate la litera (b);

(d) întreprinderilor în care o întreprindere menționată la litera (c) deține drepturile sau competențele enumerate la litera (b);

(e) întreprinderilor în care două sau mai multe întreprinderi menționate la literele (a)-(d) dețin împreună drepturile sau competențele enumerate la litera (b).

⁽¹⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(5) În cazul în care întreprinderile implicate în concentrare dețin împreună drepturile sau competențele enumerate la alineatul (4) litera (b), la calcularea cifrei totale de afaceri a întreprinderilor implicate în sensul prezentului regulament:

- (a) nu se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse sau prestările de servicii intervenite între întreprinderea comună și fiecare dintre întreprinderile implicate sau orice altă întreprindere care are legături cu oricare dintre ele, în conformitate cu alineatul (4) literele (b)-(e);
- (b) se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse și prestările de servicii intervenite între întreprinderea comună și orice întreprindere terțe. Cifra de afaceri astfel calculată se distribuie în mod egal între întreprinderile implicate.

Articolul 6

Examinarea notificării și inițierea procedurii

(1) Comisia examinează notificarea imediat după primirea acesteia.

- (a) În cazul în care ajunge la concluzia că o concentrare notificată nu intră sub incidența prezentului regulament, aceasta consemnează această constatare printr-o decizie.
- (b) În cazul în care se constată că o concentrare notificată, deși intră sub incidența prezentului regulament, nu generează îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața comună, aceasta decide să nu i se opună și o declară compatibilă cu piața comună.

Se consideră că decizia de declarare a unei concentrări compatibile include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării.

- (c) Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazul în care se constată că o concentrare notificată intră sub incidența prezentului regulament și generează îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața comună, aceasta hotărăște inițierea procedurii. Fără a aduce atingere articolului 9, o astfel de procedură se încheie printr-o decizie, în conformitate cu articolul 8 alineatele (1)-(4), cu excepția cazurilor în care întreprinderile implicate demonstrează, spre convingerea Comisiei, că au renunțat la concentrare.

(2) În cazul în care Comisia constată că, după ce a fost modificată de către întreprinderile implicate, o concentrare notificată nu mai ridică îndoieli grave în sensul alineatului (1) litera (c), aceasta declară concentrarea compatibilă cu piața comună în temeiul alineatului (1) litera (b).

Comisia poate include în decizia adoptată în conformitate cu alineatul (1) litera (b) condiții și obligații destinate să asigure respectarea de către întreprinderile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat față de Comisie în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună.

(3) Comisia poate revoca decizia adoptată în temeiul alineatului (1) litera (a) sau (b) în cazul în care:

- (a) decizia se bazează pe informații incorecte pentru care este responsabilă una dintre întreprinderi sau în cazul în care a fost obținută prin fraudă
sau
- (b) întreprinderile implicate încalcă o obligație inclusă în decizie.

(4) În cazurile menționate în alineatul (3), Comisia poate adopta o decizie în conformitate cu alineatul (1), fără a avea obligația de a respecta termenele prevăzute la articolul 10 alineatul (1).

(5) Comisia notifică fără întârziere decizia sa întreprinderilor implicate și autorităților competente ale statelor membre.

Articolul 7

Suspendarea concentrărilor

(1) O concentrare cu dimensiune comunitară astfel cum este definită la articolul 1 sau care trebuie examinată de către Comisie în temeiul articolului 4 alineatul (5) nu se pune în aplicare nici înainte de notificare și nici înainte de a fi declarată compatibilă cu piața comună în temeiul unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b), articolul 8 alineatul (1) sau (2) sau pe baza unei prezumții în conformitate cu articolul 10 alineatul (6).

(2) Alineatul (1) nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de tranzacții cu valori mobiliare, inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, prin care se dobândește controlul în sensul articolului 3 de la vânzătorii diferiți, cu condiția ca:

- (a) concentrarea să fie notificată fără întârziere Comisiei în conformitate cu articolul 4 și
- (b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Comisie în conformitate cu alineatul (3).

(3) Comisia poate acorda, la cerere, o derogare de la obligațiile impuse la alineatul (1) sau (2). Cererea pentru acordarea unei derogări trebuie justificată. La adoptarea unei decizii privind cererea, Comisia ia în considerare, *inter alia*, efectele suspendării asupra uneia sau mai multor întreprinderi implicate în concentrare sau asupra unei terțe părți și amenințarea reprezentată de concentrare asupra concurenței. O astfel de derogare poate fi acordată sub rezerva îndeplinirii unor condiții și obligații destinate asigurării unor condiții de concurență efectivă. O derogare poate fi solicitată și acordată în orice moment, înainte de notificare sau după operațiune.

(4) Valabilitatea oricărei operațiuni efectuate cu încălcarea alineatului (1) se stabilește printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) sau articolului 8 alineatul (1), (2) sau (3) sau în temeiul unei prezumții în conformitate cu articolul 10 alineatul (6).

Totuși, prezentul articol nu are nici un efect asupra valabilității tranzacțiilor cu valori mobiliare, inclusiv asupra tranzacțiilor cu valori mobiliare care pot fi convertite în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, cu excepția cazurilor în care vânzătorul și cumpărătorul știau sau ar fi trebuit să știe că tranzacția a fost efectuată cu încălcarea alineatului (1).

Articolul 8

Competențele de decizie ale Comisiei

(1) În cazul în care Comisia constată că o concentrare notificată îndeplinește criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) și, în cazurile menționate la articolul 2 alineatul (4), criteriile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, aceasta emite o decizie prin care declară concentrarea ca fiind compatibilă cu piața comună.

Se consideră că o decizie prin care se declară o concentrare ca fiind compatibilă include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării.

(2) În cazul în care Comisia constată că, în urma modificărilor efectuate de întreprinderile implicate, o concentrare notificată îndeplinește criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) și, în cazurile menționate la articolul 2 alineatul (4), criteriile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, aceasta emite o decizie prin care declară concentrarea ca fiind compatibilă cu piața comună.

Comisia poate include în decizia sa condiții și obligații destinate să asigure respectarea de către întreprinderile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat față de Comisie în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună.

Se consideră că o decizie care declară o concentrare ca fiind compatibilă include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării.

(3) În cazul în care Comisia constată că o concentrare notificată îndeplinește criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (3) sau, în cazurile menționate la articolul 2 alineatul (4), nu îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, aceasta emite o decizie prin care se declară că acea concentrare este incompatibilă cu piața comună.

(4) În cazul în care Comisia constată că o concentrare:

- (a) a fost deja pusă în aplicare și că acea concentrare a fost declarată incompatibilă cu piața comună sau
- (b) a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții incluse într-o decizie adoptată în conformitate cu alineatul (2), prin care s-a stabilit că, în cazul absenței condiției, concentrarea ar îndeplini criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (3) sau, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (4), nu ar îndeplini criteriile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat,

Comisia poate:

- să solicite întreprinderilor implicate să dizolve concentrarea, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării; în cazurile în care prin dizolvarea concentrării nu este posibilă restabilirea situației existente anterior punerii în aplicare a concentrării, Comisia poate adopta orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară;
- să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că întreprinderile implicate dizolvă concentrarea sau iau măsurile de restabilire a situației prevăzute în decizia sa.

În cazurile care intră sub incidența primului paragraf litera (a), măsurile prevăzute la paragraful menționat anterior pot fi impuse fie printr-o decizie adoptată în temeiul alineatului (3), fie printr-o decizie separată.

(5) Comisia poate adopta măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă în cazul în care o concentrare:

- (a) a fost pusă în aplicare cu încălcarea articolului 7 și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu piața comună;
- (b) a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții incluse într-o decizie adoptată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) din prezentul articol;
- (c) a fost deja pusă în aplicare și este declarată incompatibilă cu piața comună.

(6) Comisia poate revoca decizia pe care a adoptat-o în temeiul alineatului (1) sau (2) în cazul în care:

- (a) declarația de compatibilitate se bazează pe informații incorecte pentru care este responsabilă una dintre întreprinderi sau în cazul în care a fost obținută prin fraudă sau
- (b) întreprinderile în cauză încălcă o obligație inclusă în decizie.

(7) Comisia poate adopta o decizie în temeiul alineatelor (1)-(3) fără a fi obligată să respecte termenii prevăzute la articolul 10 alineatul (3) în cazurile în care:

- (a) constată că o concentrare a fost pusă în aplicare:
 - (i) cu încălcarea unei condiții incluse într-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) sau
 - (ii) cu încălcarea unei condiții incluse într-o decizie adoptată în temeiul alineatului (2) și în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) prin care s-a stabilit că, în absența condiției, concentrarea ar genera îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața comună sau
- (b) s-a revocat o decizie în temeiul alineatului (6).

(8) Comisia notifică fără întârziere decizia adoptată întreprinderilor implicate și autorităților competente ale statelor membre.

Articolul 9

Trimiterea către autoritățile competente ale statelor membre

(1) Comisia poate trimite o concentrare notificată autorităților competente ale statului membru implicat, printr-o decizie notificată fără întârziere întreprinderilor implicate și autorităților competente ale celorlalte state membre, în situațiile menționate mai jos.

(2) În termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii unei copii a notificării, din proprie inițiativă sau la invitația Comisiei, un stat membru poate informa Comisia, care informează întreprinderile implicate:

(a) că o concentrare amenință să afecteze semnificativ concurența pe o piață din statul membru respectiv, care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte sau

(b) că o concentrare afectează concurența pe o piață din statul membru respectiv, care prezintă toate caracteristicile unei piețe distincte și care nu constituie o parte semnificativă a pieței comune.

(3) În cazul în care Comisia consideră că, având în vedere piața produselor sau a serviciilor în cauză și piața geografică de referință în sensul alineatului (7), există o astfel de piață distinctă și există o astfel de amenințare fie:

(a) aceasta soluționează ea însăși cazul în conformitate cu prezentul regulament fie

(b) aceasta trimite cazul, parțial sau integral, autorităților competente ale statului membru în cauză în vederea aplicării legislației naționale privind concurența a statului respectiv.

În cazul în care, totuși, Comisia consideră că nu există o astfel de piață distinctă sau o astfel de amenințare, aceasta adoptă o decizie în acest sens, pe care o adresează statului membru în cauză, și soluționează ea însăși cazul în conformitate cu prezentul regulament.

În cazurile în care un stat membru informează Comisia în temeiul alineatului (2) litera (b) că o concentrare afectează concurența pe o piață distinctă de pe teritoriul său care nu reprezintă o parte semnificativă a pieței comune, Comisia trimite, integral sau parțial, cazul privind piața distinctă în cauză, în situația în care consideră că este afectată o astfel de piață distinctă.

(4) Decizia de a trimite sau nu cazul în temeiul alineatului (3) se adoptă:

(a) ca regulă generală, în termenul prevăzut la articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, în cazul în care, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b), Comisia nu a inițiat procedura sau

(b) în termen de cel mult 65 de zile lucrătoare de la notificarea concentrării în cauză, în situația în care Comisia a inițiat procedura în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c), fără a parcurge etapele pregătitoare în vederea adoptării măsurilor necesare în temeiul articolului 8 alineatul (2), (3) sau (4) pentru a menține sau restabili concurența efectivă pe piața în cauză.

(5) În cazul în care în termenul de 65 de zile lucrătoare menționat la alineatul (4) litera (b), în ciuda unei reiterări din partea statului membru în cauză, Comisia nu a adoptat o decizie privind trimiterea în conformitate cu alineatul (3) și nici nu a parcurs etapele pregătitoare prevăzute la alineatul (4) litera (b), se consideră că a adoptat o decizie de trimitere a cazului către statul membru în cauză în conformitate cu alineatul (3) litera (b).

(6) Autoritatea competentă a statului membru în cauză decide cu privire la caz fără întârzieri nejustificate.

În termen de 45 de zile lucrătoare de la trimiterea Comisiei, autoritatea competentă a statului membru în cauză informează întreprinderile implicate cu privire la rezultatul evaluării preliminare a concurenței și la acțiunile ulterioare pe care propune să le întreprindă, dacă este cazul. Statul membru în cauză poate suspenda în mod excepțional acest termen, în cazul în care întreprinderile implicate nu au furnizat informațiile necesare în conformitate cu legislația sa națională privind concurența.

În cazul în care o notificare este solicitată în conformitate cu legislația națională, termenul de 45 de zile lucrătoare începe să curgă din ziua lucrătoare următoare zilei primirii unei notificări complete de către autoritatea competentă a statului membru respectiv.

(7) Piața geografică de referință este constituită din zona în care întreprinderile implicate participă la cererea și oferta de produse sau servicii, în care condițiile de concurență sunt suficient de omogene și care poate fi deosebită de zonele învecinate, în special deoarece condițiile de concurență sunt considerabil diferite în zonele respective. Această evaluare trebuie să ia în considerare în special natura și caracteristicile produselor și serviciilor în cauză, existența unor bariere la intrarea pe piață sau a unor preferințe ale consumatorilor, a unor diferențe considerabile între cotele de piață ale întreprinderilor din zona în cauză și zonele învecinate sau diferențele semnificative de preț.

(8) La aplicarea dispozițiilor din prezentul articol, statul membru în cauză poate adopta doar măsurile strict necesare pentru menținerea sau restabilirea concurenței efective pe piața în cauză.

(9) În conformitate cu dispozițiile relevante din tratat, orice stat membru poate face recurs la Curtea de Justiție și poate solicita, în special, aplicarea articolului 243 din tratat, în vederea aplicării legislației sale naționale privind concurența.

Articolul 10

Termenele pentru inițierea procedurii și pentru decizii

(1) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4), deciziile menționate la articolul 6 alineatul (1) se adoptă în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare. Acest termen începe să curgă din ziua lucrătoare următoare celei în care este primită notificarea sau, în cazul în care informațiile care trebuie furnizate împreună cu notificarea sunt incomplete, din ziua lucrătoare următoare zilei în care sunt primite informațiile complete.

Termenul respectiv se prelungește la 35 de zile lucrătoare în cazul în care Comisia primește o cerere de la un stat membru în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) sau în cazul în care întreprinderile implicate se oferă să își asume angajamente în temeiul articolului 6 alineatul (2) în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună.

(2) Deciziile în temeiul articolului 8 alineatul (1) sau (2) privind concentrările notificate se adoptă imediat ce îndoilele grave menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c) au fost eliminate, în special ca rezultat al modificărilor efectuate de întreprinderile implicate, și cel târziu până la termenul prevăzut la alineatul (3).

(3) Fără a duce atingere articolului 8 alineatul (7), deciziile în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(3) privind concentrările notificate se adoptă în termen de cel mult 90 de zile lucrătoare de la data inițierii procedurii. Termenul respectiv se prelungește la 105 zile lucrătoare în cazul în care întreprinderile implicate se oferă să își asume angajamente în temeiul articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună, cu excepția cazurilor în care întreprinderile s-au oferit să își asume astfel de angajamente cu mai puțin de 55 de zile lucrătoare după inițierea procedurii.

Termenele prevăzute de primul paragraf se prelungesc, de asemenea, în cazul în care părțile care fac notificarea formulează o cerere în acest sens în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la inițierea procedurii în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c). Părțile care fac notificarea pot formula o singură astfel de cerere. De asemenea, în orice moment după inițierea procedurii, Comisia poate prelungi termenele prevăzute în primul paragraf, cu acordul părților care au făcut notificarea. Durata totală a oricărei sau a oricăror prelungiri efectuate în temeiul prezentului paragraf nu poate depăși 20 de zile lucrătoare.

(4) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (3) se suspendă în mod excepțional în cazul în care, din cauza unor împrejurări de care este responsabilă una dintre întreprinderile implicate în concentrare, Comisia a trebuit să solicite informații printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 11 sau să dispună o inspecție printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 13.

Primul paragraf se aplică de asemenea și în cazul termenului menționat la articolul 9 alineatul (4) litera (b).

(5) În cazul în care Curtea de Justiție adoptă o hotărâre care anulează, integral sau parțial, o decizie a Comisiei care trebuie să respecte un termen prevăzut de prezentul articol, concentrarea este reexaminată de către Comisie în vederea adoptării unei decizii în temeiul articolului 6 alineatul (1).

Concentrarea se reexaminează având în vedere situația actuală de pe piață.

Părțile care efectuează notificarea transmit o nouă notificare sau completează notificarea originală, fără întârziere, în cazul în care notificarea originală devine incompletă din cauza modificărilor care au intervenit în condițiile de pe piață sau în informațiile furnizate. În cazul în care nu există astfel de modificări, părțile confirmă acest lucru fără întârziere.

Termenele prevăzute la alineatul (1) încep să curgă din ziua lucrătoare următoare zilei în care se primesc informațiile complete printr-o nouă notificare, o notificare cu completări sau o confirmare în sensul celui de-al treilea paragraf.

Al doilea și al treilea paragraf se aplică, de asemenea, în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (4) și articolul 8 alineatul (7).

(6) În cazul în care Comisia nu a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c), articolul 8 alineatul (1), (2) sau (3) în termenele prevăzute în alineatul (1) și, respectiv, alineatul (3), se consideră că respectiva concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună, fără a aduce atingere articolului 9.

Articolul 11

Cererile de informații

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite persoanelor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b), precum și întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, să îi furnizeze toate informațiile necesare.

(2) Atunci când transmite o cerere simplă de informații unei persoane, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi, Comisia menționează temeiul legal și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care informațiile trebuie furnizate, precum și sancțiunile prevăzute la articolul 14 pentru furnizarea de informații incorecte sau care induc în eroare.

(3) În cazul în care Comisia solicită printr-o decizie unei persoane, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații, aceasta menționează temeiul legal și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care acestea trebuie furnizate. De asemenea, aceasta menționează sancțiunile prevăzute la articolul 14 și menționează sau impune sancțiunile prevăzute la articolul 15. În plus, aceasta precizează că există dreptul de a solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) Proprietarii întreprinderilor sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice, societăți sau întreprinderi, sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate să le reprezinte conform legii sau actelor constitutive ale acestora, furnizează informațiile solicitate în numele întreprinderii implicate. Persoanele autorizate corespunzător pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă sunt pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) Comisia transmite fără întârziere o copie a oricărei decizii adoptate în temeiul alineatului (3) autorităților competente ale statului membru pe teritoriul căruia este situată reședința persoanei sau sediul întreprinderii sau asociației de întreprinderi și autorității competente a statului membru al cărui teritoriu este afectat. La solicitarea expresă a autorității competente a unui stat membru, Comisia, de asemenea, transmite respectivei autorități copii ale cererilor simple de informații privind o concentrare notificată.

(6) La cererea Comisiei, guvernele și autoritățile competente ale statelor membre îi furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament.

(7) Pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate intervieva orice persoană fizică sau juridică care consimte să fie intervievată în scopul colectării de informații privind obiectul unei investigații. La începutul interviului, care se poate realiza telefonic sau prin alte mijloace electronice, Comisia precizează temeiul legal și scopul interviului.

În cazul în care un interviu nu este realizat la sediul Comisiei sau prin telefon sau prin alte mijloace electronice, Comisia informează în avans autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia are loc interviul. În cazul în care autoritatea competentă a statului membru respectiv solicită acest lucru, funcționarii autorității respective îi pot asista pe funcționarii Comisiei și pe celelalte persoane autorizate de Comisie la realizarea interviului.

Articolul 12

Inspecțiile efectuate de către autoritățile statelor membre

(1) La cererea Comisiei, autoritățile competente ale statelor membre efectuează inspecțiile pe care Comisia le consideră necesare în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau pe care le-a dispus printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 13 alineatul (4). Funcționarii autorităților competente ale statelor membre care răspund de efectuarea acestor inspecții, precum și funcționarii autorizați sau numiți de acestea își exercită competențele în conformitate cu legislațiile naționale respective.

(2) În cazul în care Comisia sau autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se efectueze inspecția solicită acest lucru, funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc îi pot asista pe funcționarii autorității în cauză.

Articolul 13

Competențele de inspecție ale Comisiei

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate efectua toate inspecțiile necesare la întreprinderi și asociații de întreprinderi.

(2) Funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc pentru a efectua o inspecție au competența:

- (a) de a intra în orice sediu, pe orice teren și în orice mijloace de transport ale întreprinderilor sau ale asociațiilor de întreprinderi;
- (b) de a examina registrele și alte evidențe privind activitatea comercială, indiferent de formatul în care sunt păstrate;
- (c) de a lua sau de a obține, în orice format, copii sau extrase din astfel de registre sau evidențe;
- (d) de a sigila orice sediu al activității comerciale și orice registre sau evidențe pe perioada și în măsura necesară pentru inspecție;
- (e) de a solicita oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau al asociației de întreprinderi explicații asupra faptelor sau documentelor legate de obiectul și scopul inspecției și de a înregistra răspunsurile.

(3) Funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc pentru a efectua o inspecție își exercită competențele, după prezentarea unei autorizații scrise care menționează obiectul și scopul inspecției și sancțiunile prevăzute la articolul 14 pentru cazurile în care registrele sau celelalte evidențe ale activității comerciale solicitate sunt prezentate incomplet sau în care răspunsurile la întrebările adresate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol sunt incorecte sau induc în eroare. Cu suficient timp înainte de inspecție, Comisia anunță inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să fie efectuată.

(4) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi trebuie să se supună inspecțiilor dispuse prin decizie de către Comisie. Decizia menționează obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care aceasta urmează să înceapă și menționează sancțiunile prevăzute la articolele 14 și 15, precum și dreptul de a solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție. Comisia adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(5) Funcționarii autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția și funcționarii autorizați sau numiți de aceasta, la cererea autorității în cauză sau a Comisiei, asistă, în mod activ, funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc. În acest scop, aceștia dispun de competențele prevăzute la alineatul (2).

(6) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc constată că o întreprindere se opune unei inspecții, inclusiv sigilării sediilor activității comerciale, a registrelor sau a evidențelor, dispusă în temeiul prezentului articol, statul membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei forțe de ordine echivalente, astfel încât să le permită efectuarea inspecției.

(7) În cazul în care asistența prevăzută la alineatul (6) necesită eliberarea unei autorizații de către o autoritate judiciară în conformitate cu reglementările naționale, se solicită o astfel de autorizație. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(8) În cazul în care se solicită autorizația prevăzută la alineatul (7), autoritatea judiciară națională se asigură că decizia Comisiei este autentică și că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. În timpul controlului de proporționalitate al măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita Comisiei, direct sau prin intermediul autorității competente a statului membru respectiv, explicații detaliate privind obiectul inspecției. Totuși, autoritatea judiciară națională nu poate contesta necesitatea inspecției și nici nu poate solicita să i se furnizeze informațiile din dosarul Comisiei. Legalitatea deciziei Comisiei poate fi revizuită exclusiv de Curtea de Justiție.

Articolul 14

Amenzi

(1) Comisia poate impune persoanelor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b), întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, prin decizie, amenzi care nu depășesc 1 % din cifra totală de afaceri a întreprinderii sau a asociației de întreprinderi în cauză în sensul articolului 5 în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență:

- (a) acestea furnizează informații incorecte sau care induc în eroare într-o cerere, o confirmare, o notificare sau o completare la aceasta în temeiul articolului 4, al articolului 10 alineatul (5) sau al articolului 22 alineatul (3);
- (b) acestea furnizează informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o solicitare formulată în temeiul articolului 11 alineatul (2);
- (c) ca răspuns la o solicitare făcută prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 11 alineatul (3), acestea furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare sau nu furnizează informații în termenul impus;
- (d) acestea furnizează registrele sau celelalte evidențe ale activității comerciale solicitate într-o formă incompletă pe parcursul inspecțiilor efectuate în temeiul articolului 13 sau refuză să se supună unei inspecții dispuse printr-o decizie în temeiul articolului 13 alineatul (4);
- (e) ca răspuns la o întrebare formulată în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (e),

— acestea oferă un răspuns incorect sau care induce în eroare;

— acestea nu rectifică în termenul stabilit de Comisie un răspuns incorect, incomplet sau care induce în eroare oferit de un membru al personalului sau

— acestea nu furnizează sau refuză să furnizeze un răspuns complet cu privire la fapte legate de obiectul și scopul unei inspecții dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 13 alineatul (4);

(f) sunt rupte sigiliile aplicate de funcționari sau de alte persoane autorizate de Comisie care îi însoțesc în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (d).

(2) Comisia poate impune, printr-o decizie, amenzi care nu depășesc 10 % din cifra totală de afaceri a întreprinderii în cauză în sensul articolului 5 persoanelor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b) sau întreprinderilor în cauză în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, acestea:

- (a) nu notifică o concentrare în conformitate cu articolul 4 sau articolul 22 alineatul (3) înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sunt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (3);
- (b) realizează o concentrare prin încălcarea articolului 7;
- (c) realizează o concentrare declarată incompatibilă cu piața comună printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (3) sau nu respectă orice măsură dispusă printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (4) sau (5);
- (d) nu respectă o condiție sau o obligație impusă printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b), al articolului 7 alineatul (3) sau al articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf.

(3) La stabilirea valorii amenzii se iau în considerare natura, gravitatea și durata încălcării.

(4) Deciziile adoptate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) nu au caracter penal.

Articolul 15

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Comisia poate aplica persoanelor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b), întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, printr-o decizie, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din media zilnică a cifrei totale de afaceri a întreprinderii sau a asociației de întreprinderi în cauză în sensul articolului 5 pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, calculate de la data prevăzută în decizie, pentru a le obliga:

(a) să furnizeze informațiile complete și corecte pe care le-a solicitat prin decizia adoptată în temeiul articolului 11 alineatul (3);

(b) să se supună unei inspecții pe care a dispus-o printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 13 alineatul (4);

- (c) să respecte o obligație impusă printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b), al articolului 7 alineatul (3) sau al articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf sau
- (d) să respecte orice măsuri dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (4) sau (5).

(2) În cazul în care persoanele menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b), întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi au îndeplinit obligația a cărei respectare era urmărită prin intermediul penalităților cu titlu cominatoriu, Comisia poate fixa valoarea definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea care decurge din decizia inițială.

Articolul 16

Controlul Curții de Justiție

Curtea de Justiție are competență deplină în sensul articolului 229 din tratat în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu; aceasta poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 17

Secretul profesional

(1) Informațiile dobândite ca urmare a aplicării prezentului regulament se folosesc numai în scopul solicitării, investigației sau audierii relevante.

(2) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (3), articolului 18 și articolului 20, Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, funcționarii acestora și alți angajați și alte persoane care își desfășoară activitatea sub supravegherea acestor autorități, precum și funcționarii și agenții altor autorități ale statelor membre nu dezvăluie informațiile care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional pe care le-au dobândit în urma aplicării prezentului regulament.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică publicarea informațiilor generale sau a studiilor care nu conțin informații privind anumite întreprinderi sau asociații de întreprinderi.

Articolul 18

Audierea părților și a terților

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii prevăzute la articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatele (2)-(6) și articolele 14 și 15, Comisia le oferă persoanelor,

întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi implicate posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile asupra obiecțiilor care li se aduc, în orice etapă a procedurii până la consultarea Comitetului consultativ.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), o decizie adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (3) și al articolului 8 alineatul (5) poate fi adoptată provizoriu, fără ca persoanelor, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi implicate să li se ofere, în prealabil, ocazia de a-și face cunoscute opiniile, cu condiția ca această posibilitate să le fie acordată de către Comisie cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.

(3) Comisia își fundamentează decizia numai pe obiecțiile asupra cărora părțile au putut să își prezinte observațiile. Dreptul la apărare este respectat în totalitate în cadrul procedurii. Accesul la dosar trebuie să le fie permis cel puțin părților direct implicate, respectând interesul legitim al întreprinderilor în protejarea secretelor lor de afaceri.

(4) În măsura în care Comisia sau autoritățile competente ale statelor membre consideră că este necesar, acestea pot audia, de asemenea, alte persoane fizice sau juridice. Persoanele fizice sau juridice care demonstrează un interes suficient și în special membrii organelor administrative sau de conducere ale întreprinderilor implicate sau reprezentanții recunoscuți ai angajaților acestora au dreptul de a fi audiați, la cerere.

Articolul 19

Legătura cu autoritățile statelor membre

(1) Comisia transmite autorităților competente ale statelor membre copii ale notificărilor în termen de trei zile lucrătoare și, cât mai repede posibil, copii ale celor mai importante documente depuse la Comisie sau emise de către aceasta în temeiul prezentului regulament. Astfel de documente includ angajamentele pe care întreprinderile implicate s-au oferit să și le asume față de Comisie în vederea realizării compatibilității concentrării cu piața comună în temeiul articolului 6 alineatul (2) sau al articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf.

(2) Comisia desfășoară procedurile prevăzute de prezentul regulament în legătură strânsă și constantă cu autoritățile competente ale statelor membre, care își pot exprima opiniile cu privire la aceste proceduri. În sensul articolului 9, aceasta obține informații de la autoritatea competentă a statului membru prevăzută la alineatul (2) din articolul menționat anterior și îi oferă posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile în fiecare etapă a procedurii, până la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (3) din articolul menționat anterior; în acest scop îi permite acesteia accesul la dosar.

(3) Înainte de adoptarea oricărei decizii în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(6), al articolului 14 sau 15, cu excepția deciziilor provizorii adoptate în temeiul articolului 18 alineatul (2), se consultă un comitet consultativ pentru concentrări.

(4) Comitetul consultativ este format din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor membre. Fiecare stat membru numește unul sau doi reprezentanți; în cazul în care aceștia nu pot participa, pot fi înlocuiți de alți reprezentanți. Cel puțin unul dintre reprezentanții unui stat membru trebuie să aibă competențe în domeniul înțelegerilor și al pozițiilor dominante.

(5) Consultarea are loc în cadrul unei ședințe comune convocate la invitația Comisiei și prezidate de aceasta. Invitația se trimite împreună cu un rezumat al cazului, cu o listă a celor mai importante documente și un proiect preliminar al deciziei care urmează să fie adoptată în fiecare caz luat în considerare. Ședința are loc în termen de cel puțin 10 zile lucrătoare de la trimiterea invitației. În cazuri excepționale, Comisia poate reduce acest termen în mod corespunzător pentru a evita producerea unor prejudicii grave pentru una sau mai multe dintre întreprinderile implicate într-o concentrare.

(6) Comitetul consultativ emite un aviz cu privire la proiectul de decizie al Comisiei, dacă este necesar, prin vot. Comitetul consultativ poate emite un aviz chiar dacă unii membri sunt absenți și nu sunt reprezentați. Avizul se emite în scris și se anexează la proiectul de decizie. Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de comitet. Comisia informează comitetul despre modul în care avizul este luat în considerare.

(7) Comisia comunică avizul comitetului consultativ, împreună cu decizia, destinatarilor deciziei. Aceasta face public avizul, împreună cu decizia, ținând cont de interesul legitim al întreprinderilor în vederea protejării secretelor de afaceri ale acestora.

Articolul 20

Publicarea deciziilor

(1) Comisia publică deciziile adoptate în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(6), al articolelor 14 și 15, cu excepția deciziilor provizorii adoptate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2), împreună cu avizul comitetului consultativ, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) La publicare se menționează numele părților și conținutul principal al deciziei; se va ține cont de interesul legitim al întreprinderilor în vederea protejării secretelor de afaceri ale acestora.

Articolul 21

Aplicarea regulamentului și jurisdicția

(1) Prezentul regulament se aplică exclusiv concentrărilor astfel cum sunt definite la articolul 3, iar regulamentele (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, (CEE) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (CEE) nr. 4056/86 ⁽³⁾ și (CEE) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ ale Consiliului nu se aplică, decât în legătură cu societățile în comun care nu au o dimensiune comunitară și care au ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al unor întreprinderi care își păstrează independența.

(2) Sub rezerva controlului de către Curtea de Justiție, Comisia are competență unică privind adoptarea deciziilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Nici un stat membru nu aplică legislația sa națională privind concurența nici unei concentrări care are o dimensiune comunitară.

Primul paragraf nu aduce atingere competenței nici unui stat membru de a efectua cercetările necesare pentru aplicarea articolului 4 alineatul (4) și a articolului 9 alineatul (2) sau, după trimitere, în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf litera (b) sau al articolului 9 alineatul (5), de a adopta măsurile strict necesare pentru aplicarea articolului 9 alineatul (8).

(4) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), statele membre pot lua măsurile adecvate pentru a proteja interese legitime altele decât cele luate în considerare în prezentul regulament și care sunt compatibile cu principiile generale și cu alte dispoziții din dreptul comunitar.

Siguranța publică, pluralitatea mijloacelor de informare și normele prudențiale sunt considerate interese legitime în sensul primului paragraf.

Orice alt interes public trebuie comunicat Comisiei de către statul membru în cauză și este recunoscut de Comisie după evaluarea compatibilității acestuia cu principiile generale și cu alte dispoziții din dreptul comunitar înainte ca măsurile menționate anterior să poată fi adoptate. Comisia informează statul membru în cauză cu privire la decizia sa în termen de 25 de zile lucrătoare de la comunicarea respectivă.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 175, 23.7.1968, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

⁽³⁾ JO L 378, 31.12.1986, p. 4. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1/2003.

⁽⁴⁾ JO L 374, 31.12.1987, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1/2003.

Articolul 22

Trimiterea către Comisie

(1) Unul sau mai multe state membre pot solicita Comisiei să examineze orice concentrare astfel cum este definită la articolul 3 care nu are o dimensiune comunitară în sensul articolului 1, dar care afectează schimburile comerciale între statele membre și amenință să afecteze semnificativ concurența pe teritoriul statului membru sau al statelor membre care formulează solicitarea.

O astfel de solicitare trebuie făcută în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data la care a fost notificată concentrarea sau, în cazul în care notificarea nu este necesară, de la aducerea acesteia în alt mod la cunoștința statului membru în cauză.

(2) Comisia informează fără întârziere autoritățile competente ale statelor membre și întreprinderile implicate cu privire la orice solicitare primită în temeiul alineatului (1).

Orice alt stat membru are dreptul de a se alătura solicitării inițiale pe parcursul unei perioade de 15 zile lucrătoare de la informarea sa de către Comisie cu privire la solicitarea inițială.

Toate termenele naționale privind concentrarea sunt suspendate până când, în conformitate cu procedura prevăzută la prezentul articol, se decide unde va fi examinată concentrarea. Imediat ce un stat membru a informat Comisia și întreprinderile implicate că nu dorește să se alătore solicitării, suspendarea termenelor naționale se încheie.

(3) Comisia poate decide, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la expirarea perioadei prevăzute în alineatul (2), să examineze concentrarea în cazul în care consideră că aceasta afectează schimburile comerciale între statele membre și amenință să afecteze semnificativ concurența pe teritoriul statului membru sau al statelor membre care formulează solicitarea. În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în această perioadă, se consideră că adoptă o decizie de a examina concentrarea în conformitate cu solicitarea.

Comisia informează toate statele membre și întreprinderile implicate cu privire la decizia sa. Aceasta poate solicita depunerea unei notificări în conformitate cu articolul 4.

Statul membru sau statele membre care au formulat solicitarea nu mai aplică concentrării legislațiile lor naționale privind concurența.

(4) Articolul 2, articolul 4 alineatele (2)-(3), articolele 5, 6 și 8-21 se aplică în cazul în care Comisia examinează o concentrare în temeiul alineatului (3). Articolul 7 se aplică în măsura în care concentrarea nu a fost pusă în aplicare la data la care Comisia informează întreprinderile implicate cu privire la faptul că a fost formulată o solicitare.

În cazul în care nu este necesară o notificare în conformitate cu articolul 4, termenul prevăzut la articolul 10 alineatul (1) în cadrul căruia poate fi inițiată procedura începe să curgă din ziua

lucrătoare următoare celei în care Comisia informează întreprinderile implicate că a decis să examineze concentrarea în temeiul alineatului (3).

(5) Comisia poate informa unul sau mai multe state membre că o concentrare este considerată a îndeplini criteriile de la alineatul (1). În astfel de cazuri, Comisia poate invita statul membru sau statele membre respective să formuleze o solicitare în temeiul alineatului (1).

Articolul 23

Dispoziții de aplicare

(1) Comisia are competența de a stabili, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2):

- (a) dispozițiile de aplicare privind forma, conținutul și alte detalii ale notificărilor și cererilor prevăzute la articolul 4;
- (b) dispozițiile de aplicare privind termenele prevăzute la articolul 4 alineatele (4) și (5), articolele 7, 9, 10 și 22;
- (c) procedura și termenele de depunere și punere în aplicare a angajamentelor asumate în temeiul articolului 6 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (2);
- (d) dispozițiile de aplicare privind audierile prevăzute la articolul 18.

(2) Comisia este asistată de un comitet consultativ, format din reprezentanți ai statelor membre.

- (a) Înainte de publicarea proiectului dispozițiilor de aplicare și înainte de adoptarea unor astfel de dispoziții, Comisia se consultă cu comitetul consultativ.
- (b) Consultarea are loc în cadrul unei ședințe convocate la invitația Comisiei și prezidate de aceasta. Invitația se trimite împreună cu un proiect al dispozițiilor de aplicare care urmează să fie adoptate. Ședința are loc în termen de cel puțin 10 zile lucrătoare de la data trimiterii invitației.
- (c) Comitetul consultativ emite un aviz cu privire la proiectul dispozițiilor de aplicare, dacă este necesar, prin vot. Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de comitet.

Articolul 24

Relațiile cu țări terțe

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți întâlnite de întreprinderile lor în ceea ce privește concentrările prevăzute la articolul 3 dintr-o țară terță.

(2) Inițial, în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, și, în continuare, în mod periodic, Comisia elaborează un raport în care examinează tratamentul acordat întreprinderilor care își au sediul sau domeniul principal de activitate în Comunitate, în condițiile prevăzute la alineatele (3) și (4), în ceea ce privește concentrările din țări terțe. Comisia prezintă aceste rapoarte Consiliului, însoțite de eventuale recomandări.

(3) Ori de câte ori Comisia consideră, fie pe baza rapoartelor menționate la alineatul (2), fie pe baza altor informații, că o țară terță nu acordă întreprinderilor care își au sediul sau domeniile principale de activitate în Comunitate un tratament comparabil cu cel acordat de Comunitate întreprinderilor din țara respectivă, Comisia poate prezenta Consiliului propuneri cu privire la un mandat corespunzător de negociere în vederea obținerii unui tratament comparabil pentru întreprinderile care își au sediul sau domeniile principale de activitate în Comunitate.

(4) Măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol respectă obligațiile Comunității sau ale statelor membre, fără a aduce atingere articolului 307 din tratat, asumate în temeiul unor acorduri internaționale, bilaterale sau multilaterale.

Articolul 25

Abrogare

(1) Fără a aduce atingere articolului 26 alineatul (2), regulamentele (CEE) nr. 4064/89 și (CE) nr. 1310/97 se abrogă începând cu 1 mai 2004.

(2) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 ianuarie 2004.

Articolul 26

Intrare în vigoare și dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 mai 2004.

(2) Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 continuă să fie aplicat oricărei concentrări care a făcut obiectul unui acord sau anunț sau în cazurile în care controlul a fost dobândit în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul respectiv înainte de data aplicării prezentului regulament, în special celor care intră sub incidența dispozițiilor care reglementează aplicabilitatea prevăzute la articolul 25 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 și la articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1310/97.

(3) În ceea ce privește concentrările cărora li se aplică prezentul regulament în virtutea aderării, data de la care se aplică prezentul regulament se înlocuiește cu data aderării.

Pentru Consiliu

Președintele

C. McCREEVY

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Regulamentul (CEE) nr. 4064/89	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 1 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 1 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
–	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (3)
–	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 3 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (1) prima teză	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) a doua teză	–
–	Articolul 4 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 4 alineatele (2) și (3)
–	Articolul 4 alineatele (4)-(6)
Articolul 5 alineatele (1)-(3)	Articolul 5 alineatele (1)-(3)
Articolul 5 alineatul (4) teza introductivă	Articolul 5 alineatul (4) teza introductivă
Articolul 5 alineatul (4) litera (a)	Articolul 5 alineatul (4) litera (a)
Articolul 5 alineatul (4) litera (b) teza introductivă	Articolul 5 alineatul (4) litera (b) teza introductivă
Articolul 5 alineatul (4) litera (b) prima liniuță	Articolul 5 alineatul (4) litera (b) punctul (i)
Articolul 5 alineatul (4) litera (b) a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (4) litera (b) punctul (ii)
Articolul 5 alineatul (4) litera (b) a treia liniuță	Articolul 5 alineatul (4) litera (b) punctul (iii)
Articolul 5 alineatul (4) litera (b) a patra liniuță	Articolul 5 alineatul (4) litera (b) punctul (iv)
Articolul 5 alineatul (4) literele (c), (d) și (e)	Articolul 5 alineatul (4) literele (c), (d) și (e)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 6 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 6 alineatul (1) litera (c)	Articolul 6 alineatul (1) litera (c) prima teză
Articolul 6 alineatele (2)-(5)	Articolul 6 alineatele (2)-(5)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1) litera (c) a doua teză
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)

Regulamentul (CEE) nr. 4064/89	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (4)
–	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 8 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (6)	Articolul 8 alineatul (7)
–	Articolul 8 alineatul (8)
Articolul 9 alineatele (1)-(9)	Articolul 9 alineatele (1)-(9)
Articolul 9 alineatul (10)	–
Articolul 10 alineatele (1) și (2)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3) primul paragraf prima teză
–	Articolul 10 alineatul (3) primul paragraf a doua teză
–	Articolul 10 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (4) primul paragraf
–	Articolul 10 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5) primul și al patrulea paragraf
–	Articolul 10 alineatul (5) al doilea, al treilea și al cincilea paragraf
Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 10 alineatul (6)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	–
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 11 alineatul (4) prima teză
–	Articolul 11 alineatul (4) a doua și a treia teză
Articolul 11 alineatul (5) prima teză	–
Articolul 11 alineatul (5) a doua teză	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (6)	Articolul 11 alineatul (5)
–	Articolul 11 alineatele (6) și (7)
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf teza introductivă	Articolul 13 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 13 alineatul (2) litera (b)
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 13 alineatul (2) litera (c)
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (c)	Articolul 13 alineatul (2) litera (e)
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (d)	Articolul 13 alineatul (2) litera (a)
–	Articolul 13 alineatul (2) litera (d)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (4) prima și a doua teză
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (4) a treia teză
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (5) prima teză
–	Articolul 13 alineatul (5) a doua teză
Articolul 13 alineatul (6) prima teză	Articolul 13 alineatul (6)
Articolul 13 alineatul (6) a doua teză	–
–	Articolul 13 alineatele (7) și (8)
Articolul 14 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 14 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 14 alineatul (1) litera (a)	Articolul 14 alineatul (2) litera (a)
Articolul 14 alineatul (1) litera (b)	Articolul 14 alineatul (1) litera (a)
Articolul 14 alineatul (1) litera (c)	Articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (c)

Regulamentul (CEE) nr. 4064/89	Prezentul regulament
Articolul 14 alineatul (1) litera (d)	Articolul 14 alineatul (1) litera (d)
–	Articolul 14 alineatul (1) literele (e) și (f)
Articolul 14 alineatul (2) teza introductivă	Articolul 14 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 14 alineatul (2) litera (a)	Articolul 14 alineatul (2) litera (d)
Articolul 14 alineatul (2) literele (b) și (c)	Articolul 14 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 15 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 15 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 15 alineatul (2) teza introductivă	Articolul 15 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 15 alineatul (2) litera (a)	Articolul 15 alineatul (1) litera (c)
Articolul 15 alineatul (2) litera (b)	Articolul 15 alineatul (1) litera (d)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolele 16-20	Articolele 16-20
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 21 alineatul (4)
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 22 alineatul (3)	–
–	Articolul 22 alineatele (1)-(3)
Articolul 22 alineatul (4)	Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 22 alineatul (5)	–
–	Articolul 22 alineatul (5)
Articolul 23	Articolul 23 alineatul (1)
–	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 24	Articolul 24
–	Articolul 25
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1) primul paragraf
–	Articolul 26 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (3)
–	Anexă